

Det tilkendegives den pågældende, at sagen bliver forelagt kredsdommeren, og at *Kap. 5.* han har adgang til mundtligt eller skriftligt at rette henvendelse til denne.

Spørgsmålet om en beslaglæggelses opretholdelse afgøres af kredsdommeren uden medvirken af domsmænd. Der finder ingen mundtlig forhandling sted, medmindre den pågældende fremsætter ønske om adgang til fremstilling for kredsdommeren.

§ 10.

Politiet er berettiget til at foretage ransagning af bolig eller andre rum, gemmer eller person for at søge efter spor af en forbrydelse eller efter ting, som er genstand for beslaglæggelse.

Ved ransagningens iværksættelse bør der udvises al den skånsel og varsomhed, som øjemedet tilsteder.

§ 11.

Ransagning, hvori den, hos hvem den skal iværksættes, ikke samtykker, kan som regel kun finde sted efter beslutning af kredsdommeren. Den bør kun gennemføres, såfremt der er grund til at antage, at en eftersøgt ting findes i vedkommendes besiddelse, at han isøvrigt er i besiddelse af ting, der kan være af betydning for sagens opklaring, eller som bør konfiskeres eller udleveres til den, hvem de ved forbrydelsen er fravendt, eller at sigtede holder sig skjult hos den, hos hvem ransagningen ønskes foretaget. Politiet kan dog foretage ransagning uden beslutning af kredsdommeren, når der er øjensynlig fare for, at øjemedet med ransagningen ville forspildes, hvis beslutning forinden skal indhentes.

§ 12.

Den, hos hvem der skal ransages, opfordres til at overvære forretningen. Er han fraværende, skal en husfælle eller nabo tilkaldes, når dette kan ske uden ophold.

Eftersøges en bestemt ting, bør, forinden ransagningen påbegyndes, vedkommende opfordres til at udlevere tingen.

Om ransagningen affattes en beretning, der medunderskrives af vidnerne og indsendes til kredsdommeren.

§ 13.

Politiet kan foretage anholdelse af en person, der med føje sigtes for en forbrydelse, der kan medføre idømmelse af frihedsberøvelse, og der enten

- a) er særlig grund til at formode, at sigtede kan og vil unddrage sig ansvaret ved at flygte, eller
- b) er særlig grund til at frygte, at han, hvis han lades på fri fod, vil gentage eller fortsætte sin forbryderiske virksomhed, eller
- c) der er særlig grund til at antage, at sigtede vil bestræbe sig for at modvirke undersøgelsen ved at fjerne gerningens spor eller påvirke medsigtede eller vidner til at afgive urigtig forklaring eller på anden lignende måde.

Endvidere kan anholdelse foretages af en person, der truer med at angribe en anden persons liv, helbred eller velfærd eller betydelige formueværdier, når der er fare for, at truslen vil blive iværksat.

Anholdelse bør dog undlades, såfremt fornøden sikkerhed skønnes at kunne opnås på anden måde, f. eks. derved, at pågældende sættes under tilsyn af pålidelige personer, forældre eller andre.